

Sygn. akt III Ca 1265/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Elżbieta Matyasik

Sędzia SO Joanna Naczyńska

SO Magdalena Balion –Hajduk (spr.)

Protokolant Wioletta Matysiok

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 9 maja 2013 r., sygn. akt I C 2102/12

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Magdalena Balion –Hajduk SSO Elżbieta Matyasik SSO Joanna Naczyńska

Sygn. akt: III Ca 1265/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 9 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim

oddalił powództwo K. K. przeciwko (...) S.A. w S., w którym powód domagał się zasądzenia kwoty 3111,90zł z odsetkami ustawowymi od dnia 9 listopada 2012 roku oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu. Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 11 sierpnia 2012r. E. N. przełał na powoda K. K. wierzytelność wynikającą z prawa do uzyskania odszkodowania za szkodę. Wierzytelność została sprecyzowana w ten sposób, że określono ubezpieczyciela - (...) S.A, datę oraz numer szkody- 11.08.2012 r. (...) oraz markę uszkodzonego pojazdu. W dniu 24 września 2012r. powód wystawił na poszkodowanego E. N. dwie faktury, jedna za „wypożyczenie pojazdu zastępczego marki F. (...) nr rej. (...)”, na kwotę 4059 zł brutto, na którą składa się koszt wynajmu pojazdu za 33 doby, w stawce 100zł za dobę, razem 3300zł netto, powiększone o 23% podatku VAT i drugą za „opłatę parkingową pojazdu V. (...)”, na kwotę 811,80zł brutto. Na kwotę tę składa się koszt parkowania pojazdu za 33 doby, w stawce 20zł za dobę, razem 660zł netto, powiększone o 23 % podatku VAT. Szkodę u ubezpieczyciela zgłoszono w dniu 13 sierpnia 2012r. W dniu 17 sierpnia 2012r. pracownik ubezpieczyciela dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu. W dniu 23

sierpnia 2012r. dokonano wyceny pojazdu oraz wyceny potencjalnych kosztów naprawy. Wycena ta wykazała, że wartość pojazdu poszkodowanego przed szkodą to 6300zł brutto, a wartość pojazdu w stanie uszkodzonym to 2600zł brutto. Koszt naprawy brutto został ustalony na 9501,58zł. W dniu 7 września 2012r. pozwany wystosował do E. N. pismo, w którym poinformował go, że oszacowany koszt naprawy uszkodzeń pojazdu czyni tę naprawę nieuzasadnioną ekonomicznie, zatem ubezpieczyciel nie pokryje kosztów ewentualnej naprawy. Poinformowano, że wstępną wysokość odszkodowania ustalono na 3700zł brutto. W dniu 12 września 2012r. poinformowano powoda o przyznaniu odszkodowania w wysokości 3700zł brutto, tytułem szkody w pojeździe wyliczonej metodą tzw. „szkody całkowitej”. Po wystawieniu przez powoda faktur nr (...) za „wypożyczenie” pojazdu zastępczego i „opłatę parkingową” przesłano je pozwanemu. W piśmie z dnia 18 października 2012r. poszkodowany w piśmie do pozwanego oświadczył, że pracuje w firmie ochroniarskiej, ma różny czas pracy i pracuje w różnych miejscach, więc nie mógł korzystać z komunikacji miejskiej. Podkreślił, że to klient pozwanego wyrządził mu szkodę i nie będzie wypisywał tras i konieczności wynajmu pojazdu zastępczego, gdyż jakby nie potrzebował samochodu, to by go w ogóle nie kupił.

W dniu 9 listopada 2012r. poinformowano poszkodowanego o przyznaniu dalszego odszkodowania w wysokości 1758,90zł, z czego 1488,30zł tytułem najmu pojazdu zastępczego i 270,60zł tytułem kosztów parkowania; przyznając odszkodowanie zweryfikowano faktury wystawione przez powoda do kosztów za okres 11 dni za najem i parkowanie.

Sąd Rejonowy, powołując się na art. 6 k.c., 415 i 436 k.c. oraz ustawę z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z dnia 16 lipca 2003 r.). uznał, że powód nie wykazał samego faktu wynajmu pojazdu przez 33 dni, jak również okresu parkowania przez taki okres. Stwierdził, że faktura, jako dokument prywatny oraz oświadczenie poszkodowanego jest dowodem niewystarczającym. Dowodem takim mogłyby być zeznania świadka (poszkodowanego), ale taki dowód nie został zawnioskowany. Powód nie wykazał także potrzeby wynajmu przez poszkodowanego samochodu zastępczego oraz parkowania przez cały okres 33 dni. Naprawę uszkodzonego samochodu uznano za nieuzasadnioną ekonomicznie a odszkodowanie wyliczono metodą tzw. „szkody całkowitej”. Nie wiadomo czy uszkodzony samochód był naprawiany i po naprawie zwrócony poszkodowanemu, czy też zdecydował się on kupić nowy samochód.

Powód w apelacji zarzucił naruszenie przepisów postępowania art. 233 k.p.c. w związku z art. 229 k.p.c. przez błędną ocenę materiału dowodowego, w szczególności przez uznanie, że powód nie udowodnił faktu wypożyczenia auta zastępczego i faktu parkowania auta po szkodzie, w sytuacji gdy pozwany w części uznał roszczenie powoda, a okoliczności związane z wykonywaniem tych usług zostały udokumentowane w treści faktur i oświadczeń poszkodowanego właściciela o auta, zarzucił naruszenie przepisów art. 6 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że powód nie udowodnił faktu wypożyczenia i parkowania pojazdu. Powód wniósł o zmianę wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3111,90zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 listopada 2012r. oraz o zasądzenie kosztów procesu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obie instancje, podnosząc iż zarzuty powoda sąd bezzasadne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji oraz ocenę prawną zgłoszonego roszczenia i unikając zbędnych powtórzeń przyjmuje je za własne. Podniesione przez powoda zarzuty nie znajdują poparcia w zebranych materiale dowodowym. Okoliczność, że pozwany uznał częściowo roszczenie, wypłacając część odszkodowania z tytułu parkowania i najmu auta zastępczego, nie oznacza, że uznaje on w całości roszczenie powoda, które winno zostać wykazane zarówno co do zasady jak i jego wysokości. To na powodzie ciążył obowiązek wykazania tych okoliczności. Powód przedstawił w oświadczenie poszkodowanego, że korzystał z pojazdu zastępczego oraz faktury, z których wynika że opłata za parking została naliczona za 33 dni oraz wypożyczono pojazd zastępczy marki F.

(...) również na 33 dni. Nie wskazano faktu jakiego konkretnie okresu dotyczą i nie wykazano również że poszkodowany był zmuszony do korzystania z pojazdu zastępczego przez tak długi okres. Skarżący podnosił, że celem wykazania zasadności roszczenia w wysokości przez niego określonej wystąpił z wnioskiem o dopuszczenie dowodu z opinii właściwego biegłego. Sąd pierwszej instancji wniosek ten oddalił na rozprawie w dniu 9 maja 2013r., przy czym powód nie zgłosił w tym zakresie zastrzeżeń do protokołu w trybie art. 162 k.p.c., tym samym utracił prawo powoływania się na ten zarzut w toku postępowania odwoławczego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, iż rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji w pełni zasługuje na aprobatę i na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację. O kosztach postępowania odwoławczego orzekł na mocy art. 98 i 108 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym w kwocie 300 zł.

SSO Magdalena Balion –Hajduk SSO Elżbieta Matyasik SSO Joanna Naczyńska